കേരളോപകാരി

1882 ഏപ്രിൽ

കേരളോപകാരി

മാസിക

1882 ഏപ്രിൽ

താളിളക്കം

2020

പേര്:	**കേരളോപകാരി 1882 ഏപ്രിൽ**
ഭാഷ	Malayalam
വിഭാഗം:	മാസിക
പ്രസാധകർ:	**താളിളക്കം**
	ഡിസംബർ 2020
Layout Design:	പ്രവീൺ വർമ്മ
Copyleft:	

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട് : വിക്കിപ്പീഡിയ.

കേരളോപകാരി
AN ILLUSTRATED MALAYALAM MAGAZINE.

Vol. IX APRIL 1882 No. 4

THE LORD'S PRAYER

കൎത്തൃപ്രാൎത്ഥന

IX-ാം പുസ്തകം 36-ാം ഭാഗത്തിൽനിന്ന തുടൎച്ച

നീ പ്രാൎത്ഥനയിൽ ഒരു പിതാവിനോട്ട സംസാരിക്കുന്നു. അതെങ്ങി നേ കഴിയും? ഇതിന്നായി നിണക്ക അധികാരം കിട്ടാഞ്ഞാൽ അങ്ങിനേ വിളിക്കുന്നതു ദൈവദൂഷണം അത്രേ. ദൈവം നമുക്കും ഒരു പിതാ വായിരിക്കുന്നു എന്നതു ക്രിസ്തീയമാൎഗ്ഗത്താലത്രേ ഈ ഭൂമിയിൽ അറിയാ യ്വന്നു. ചില ജാതിക്കാർ അതു കേട്ടു ചിരിക്കും. അഫ്രിഖാഭൂഖണ്ഡത്തി ലേ ചില ജാതിക്കാർ ദൈവം ഒരു ദുഷ്ടമൃഗം എന്ന പോലേ മനുഷ്യരെ ഉപദ്രവിച്ചു നശിപ്പിപ്പാൻ നോക്കുന്നവനത്രേ എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. മ റ്റുള്ളവർ അവൻ ഒരു നിഷ്കണ്ടകനായി ഈ ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നു; അവനെ ഭയപ്പെടുന്നതിനാലും മുഖസ്തുതി പറയുന്നതിനാലും മാത്രം ശ മിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ളു എന്നു ഊഹിക്കുന്നു. വേറേ ജാതിക്കാരുടെ ദൈവം ഒരു മാതിരി പാവയത്രേ: ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്താൽ അവനെ ലാളിക്കും എങ്കിലും അവരെ ദുഃഖിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവനെ ശപിക്കയോ പക്ഷേ അ ടിക്ക പോലും ചെയ്യും. വേറേ ജാതിക്കാരുടെ ദേവന്മാർ മനുഷ്യരെ ആദ രിയാതേ സ്വൎഗ്ഗത്തിൽവെച്ചു സ്വന്തകാൎയ്യത്തെ നോക്കി മനുഷ്യരെ പോ ലേ സുഖിക്കയും മനുഷ്യരുടെ ദോഷങ്ങളിലും ഭോഷത്വങ്ങളിലും അക പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം പിതാവായി മനുഷ്യരെ സ്നേഹിച്ചു ഒരു പിതാവിനെ പോലെ കരുണയും വാത്സല്യവും കൊണ്ടു സമ്പൂൎണ്ണനായി നമ്മുടെ മീതേ വാഴുന്നതു ഒരു മനുഷ്യൻ സങ്കല്പിച്ച കാൎയ്യം അല്ല, അതു ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയസ്ഥനാകുന്ന യേശുക്രിസ്തുൻ നമുക്ക അറിയിച്ചു. ദൈവം മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു ഈ യേശുവിന്റെ വരവിലും പ്രവൃത്തിയിലും മരണത്തിലും കാണായി വന്നു താനും. പിതാവു എന്നു ള്ള എത്രയോ മധുരമുള്ള നാമം യേശു നമുക്ക വെളിപ്പെടുത്തി എന്നറിക. ഈ സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ

ദൈവം നിന്റെ പിതാവാകുന്നു എന്നു നീ അ റിയുന്നുവോ? ഒരു കുട്ടി പൂൎണ്ണസ്നേഹത്തോടും ആശ്രയത്തോടും അഛ്ശ നോടു "പ്രിയ അപ്പാ" എന്നു പറയുന്നപ്രകാരം സത്യത്തിൽ ദൈവത്തെ വിളിപ്പാൻ നിനക്കു കഴിയുമോ? നീ പാപത്തിലും വല്ലായ്മയിലും രുചി ച്ചു പിശാചിനെയും അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും സേവിപ്പാൻ ഇഛ്ശി ക്കുന്നെങ്കിൽ കൎത്തൃപ്രാൎത്ഥനയെ കഴിക്കേണ്ട. മഹാദൈവത്തെ "പിതാവു" എന്ന നാമത്താൽ അപമാനിക്കേണ്ട. ഈ അവസ്ഥയിൽ "സ്ര ഷ്ടാവു" "ദൈവം" "ഈശ്വരൻ" തുടങ്ങിയുള്ള പേർ വിളിച്ചാൽ മതി. പുത്രത്വം പ്രാപിച്ചവൎക്കു മാത്രം ദൈവത്തെ പിതാവു എന്നു വിളിപ്പാൻ അധികാരമുള്ളു. ഈ പുത്രത്വം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കൎത്താവിൽ വിശ്വസിക്കു ന്നതിനാലത്രെ ലഭിക്കും. അവന്റെ പുത്രത്വത്തിൻ മൂലമായി മാത്രം ദൈവം നിന്നെ ഒരു കുട്ടിയായി വിചാരിച്ചു ദത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ മകൻ എന്നറിയുന്നതിൽ എത്രയും ആശ്വാസവും സന്തോഷവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കപ്പൽ ഒരു നാൾ കൊടുങ്കാറ്റി ൽ തിരകൾ അടിച്ചു ഏകദേശം പൊട്ടാറായ സമയത്തു കപ്പല്ക്കാർ ഒക്കെയും വിറെച്ചു ഭയത്തോടേ ഇങ്ങോട്ടും അങ്ങോട്ടും പാഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കേ ചുക്കാരന്റെ ചെറിയ മകൻ യാതൊരു പേടി കാട്ടാതെ കുത്തിരുന്നു കളിച്ചു പോന്നു. "കപ്പൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നെങ്കിലും നീ പേടിക്കുന്നി ല്ലേ" എന്നു ഒരു കപ്പല്ക്കാരൻ കുട്ടിയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ "ഭയം വേണ്ട എന്റെ അഛ്ശൻ ചുക്കാങ്കാരൻ ആകുന്നുവല്ലോ" എന്നു കുട്ടി പറഞ്ഞു വീണ്ടും കളിച്ചു. അതു ഒരു കുട്ടിയുടെ ആശ്രയം തന്നെ. ഹൃദയം ഭീതി കൊണ്ടു നിറഞ്ഞും വേദനയും ഉപദ്രവവും നിന്നെ അതിക്രമിച്ചും അ നേക ആഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നെ ഇളക്കിയും കൊണ്ടിരിക്കേ നീ ഒരു നല്ല പിതാവിന്റെ മുമ്പാകേ നില്ക്കുന്നുണ്ടു എന്നറിക! പിതാവു എന്നുള്ള വാക്കു ഉള്ളവണ്ണം ദൈവത്തോടു പറയുന്നതിനാൽ ഈ ഭൂമി ഒരു സ്വൎഗ്ഗ മായി ചമയും താനും. നീ ഒരു രാജാവിന്റെ കുമാരനെക്കാൾ വലിയവ നും ഭാഗ്യവാനുമാകകൊണ്ടു അന്യമായവറ്റെ കൊതിക്കുന്നതു എന്തുകൊ ണ്ടു? അതുകൊണ്ടു നിണക്കു ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഒരു പിതാവി ന്റെ ഹൃദയം എന്നു വെളിപ്പെടുത്തിയ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതി നാൽ നീ ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനും ദൈവമകനുമായ്തീരേണം. ഇനി ദൈ വത്തിൽ സംശയിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല: വല്ലതും നിഷേധിച്ചാലും ക ഷ്ടത്തിൽ നിന്നെ പ്രവേശിപ്പിച്ചാലും അവൻ നിന്റെ പിതാവാകു ന്നു എന്നു ഓൎത്തുകൊൾക. എങ്കിലും "യഥാ ദൈവം തഥാ ഭക്തിഃ യഥാ മാതാ തഥാ സുതാ" എന്ന പോലെ നീ ഇത്ര നല്ല പിതാവിന്നു പാത്രമാ യി തീരുവാൻ ജീവപൎയ്യന്തം ശ്രമിക്കേണം. കൂടക്കൂടേ ഒരു പ്രാൎത്ഥന കഴിച്ചും കൊണ്ടു പാപസേവയാലും ജഡസേവയാലും ദൈവത്തിൻ നേ രേ മത്സരിക്കുന്നവർ വിടക്കു മക്കളത്രേ. മഹാദൈവം നിന്നെ ഒരു പി താവിന്റെ സ്നേഹത്തോടേ കടാക്ഷിച്ചു താങ്ങുന്നെങ്കിൽ നീ ഒരു കുട്ടിയു ടെ

സുശീലത്താലും അനുസരണത്താലും പ്രതിസ്നേഹത്താലും അവനെ യും അംഗീകരിക്കയാവൂ.
എന്നാൽ ഈ പിതാവു നിന്റേവൻ മാത്രമല്ല അവൻ "ഞങ്ങളുടെ" പിതാവു എന്നു ഒടുവിൽ യേശു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ എല്ലാ മനു ഷ്യരുടെ പിതാവായ്തീരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നീ നിന്റെ അപേക്ഷ കളെയും സങ്കടങ്ങളെയും മാത്രം ഓൎക്കുന്നെങ്കിൽ നരവംശത്തെ മുഴുവൻ രക്ഷിപ്പാൻ താല്പൎയ്യപ്പെടുന്ന ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകേ ലജ്ജിക്കേണ്ടത് എ ന്നല്ലേ. ഈ പിതാവിന്റെ സന്നിധാനത്തിങ്കൽ നിന്റെ ഹൃദയവും വിശാലമായ്തീരേണം. വേറേ കുട്ടികൾ ഈ പിതാവിന്റെ വീട്ടിൽ പാൎക്കു ന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവു എന്നു അറിയാത്തവരെയും അവനെ പിതാവായി സ്വീകരിക്കാത്തവരെയും വിശേഷാൽ നീ ഓൎക്കേണ്ടതു. പ ലർ ഈ പരമാൎത്ഥമായ പിതാവിന്റെ സ്നേഹത്തെ ഓൎക്കുന്നില്ല താനും. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ മൂന്നു നാലു വട്ടം അവന്റെ മുമ്പാകേ ജപിക്കുന്നതു അവൎക്കു മതി. ശേഷിക്കുന്ന സമയത്തിൽ അവന്റെ സ്നേഹത്തെയും അനുഗ്രഹത്തെയും അനുഭവിക്കാതെ അവർ പൂൎണ്ണസുഖികളായിരിക്കു ന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. ഇവരെയും ഓൎത്തിട്ടു ഈ കൎത്തൃപ്രാൎത്ഥനയുടെ ആ രംഭം തന്നെ ഒരു പക്ഷവാദമായി തീൎന്നാൽ കൊള്ളാം.
പിന്നേ "ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ" എന്നു പ്രാൎത്ഥിക്കുന്തോറും മറ്റുള്ള വരും നിന്നോടു കൂടേ കൈകളെ ഉയർത്തി പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു എന്നു ഓ ൎക്കേണം. "ഞാൻ ശുദ്ധസാധാരണസഭയിലും വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നു നാം നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഏറ്റു പറയുന്നുവല്ലോ. നി ന്നാടു കൂടേ ആ ഏകപരമാൎത്ഥമായ പിതാവിനോടു കെഞ്ചി യാചിക്കു ന്നവരെ ഒക്കെയും ഓൎക്കുന്തോറും എല്ലാ അസൂയയും ദ്വേഷ്യവും നീങ്ങി ഈ നല്ല പിതാവിൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ എല്ലാവരും എന്റെ സഹോ ദരന്മാർ എന്നും അവരുടെ കഷ്ടവും ആനന്ദവും എന്റേതുമാകുന്നു എ ന്നും വിചാരിക്കേണം. സ്വൎഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും പാൎത്തുവരുന്ന ഈ വ ലിയ കുഡുംബത്തെ ഓൎത്തിട്ടു ധൈൎയ്യപ്പെട്ടു സന്തോഷിക്കാമല്ലോ. ഞാൻ സ്വകാൎയ്യമായി എന്റെ കൈകളെ ഉയൎത്താതെ കൎത്താവിന്റെ ജനം എല്ലാ ദിക്കിൽ എനിക്കു വേണ്ടിയും സ്വൎഗ്ഗസ്ഥനായ എൻ പിതാവി നോടു പ്രാൎത്ഥിച്ചാൽ ഇതിന്റെ അനുഗ്രഹം എനിക്കു ലഭിക്കും നിശ്ചയം.
ഇവ്വണ്ണം ഈ കൎത്തൃപ്രാൎത്ഥനയുടെ മുഖവുരയിൽ തന്നെ യേശു പ്ര ബോധനവും ആശ്വാസവും വേണ്ടുവോളം അടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രാൎത്ഥന കഴിക്കുമ്പോൾ നാം ഇനി ഇഹത്തിലല്ലാത്ത നമ്മുടെ സ്വദേ ശത്തെയും ഈ സ്വൎഗ്ഗത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പ്രിയപിതാവിനെയും ലോക ത്തിൽ എങ്ങും ചിതറി പാൎക്കുന്ന എല്ലാ ദൈവമക്കളെയും പൂൎണ്ണമന സ്സോടേ ഓൎക്കുവാൻ ദൈവം തന്നേ നമ്മെ

ഉത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നീ യും ഞാനും എത്രയും ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതു.

(ശേഷം പിന്നാലേ.)

THANKFULNESS

നന്നി

ഏറിയ ആളുകൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഉപകാരങ്ങൾക്കു വീട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന കൂലി കൃതഘ്നത ആകുന്നു. മഹാകഠിനദോഷമാം ഈ നന്ദികേടു മനുഷ്യ ന്റെ പാപസ്വഭാവത്തിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചു വരുന്നു. ഗൎവ്വത്തിൽനിന്നും ബോധക്കുറവിൽനിന്നും തന്നേ. പൊങ്ങച്ചം കൊണ്ടു ഉപകാരിയുടെ ദ യയെയും അനുഭവിച്ച ഉപകാരത്തിന്നു താൻ അയോഗ്യൻ ആകുന്നു എ ന്നതിനെയും മറക്കുന്നുണ്ടു. കൃതഘ്നതയുടെ അടയാളമോ ഉപകാര ത്താൽ തൃപ്തിവരാതേ പരോപകാരിക്കു യാതൊരു പ്രത്യുപകാരവും ചെ യ്യാതേ അധികം ഉപകാരങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കയും ചോദിക്കയും ചെയ്യുന്ന തു തന്നേ. നന്ദികേടുള്ളവൻ പരോപകാരിയെ ദൂഷിക്കയും നന്മെക്കു പക രം തിന്മ ചെയ്കയും ചെയ്യും. നന്ദിഭാവത്തിൻറെ ഉറവിടം മനത്താഴ്മ യും സത്യത്തിൻ പരിജ്ഞാനവും ആകുന്നു. അതിൻ ഫലമോ വിനയമു ള്ള സ്വഭാവവും ദൈവഭക്തിയും തന്നേ. കൃതജ്ഞന്നു മാത്രമേ അനുഭവിക്കു ന്ന ഉപകാരങ്ങളെ സന്തോഷമായി അനുഭവിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ. പിന്നേ ദൈവം (സങ്കീൎത്തനം 50, 23) പറയുമ്പോലെ സ്തോത്രമാകുന്ന ബലിയെ കഴിക്കുന്നവൻ എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും വഴിയെ യഥാസ്ഥാനമാകുന്നവ ന്നു ഞാൻ ദൈവരക്ഷയെ കാണിക്കയും ചെയ്യും.

മരണപൎയ്യന്തം കൃതജ്ഞത കാണിച്ചു രണ്ടു ആളുകളുടെ ഒരു കഥ താഴേ പറയാം. യൂരോപഖണ്ഡത്തിലേ സീബൻ ബീൎഗ്ഗൻ എന്ന രാജ്യത്തിൽ മാബ് ഗ്ഗ് എന്നൊരു ചെറു നഗരമുണ്ടു. അവിടേ പുതുതായി വിവാഹം കഴി ച്ച ദരിദ്രനായ ഒരു തച്ചൻ പാൎത്തിരുന്നു. പ്രെതെനിക്ക് എന്നു അവ ന്റെ പേർ. അവന്റെ ഭാൎയ്യെക്കു അവകാശമായിരുന്ന ഒരു വീടും പറ മ്പും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വീട്ടുസാമാനങ്ങളും പണിക്കോപ്പുകളും ഏറിയൊ ന്നു സമ്പാദിപ്പാൻ ആവശ്യമാകയാൽ പണത്തിന്നു വളരേ മുട്ടുണ്ടായിരു ന്നു. നഗരത്തിൽ അവനെക്കാൾ പ്രായവും പണിയിൽ അധികം പരിചയവുമുള്ളു തക്ഷകപരിഷകൾ പാൎക്കുക കൊണ്ടു ആളുകൾ ആദ്യം അവന്നു അധികം പണി കൊടുത്തില്ല. ആയതു നിമിത്തം ഒരു ആശാരിയെ സ്ഥിരമായി കൂലിക്കു വെപ്പാൻ കഴിവില്ലാതേ സ്വന്തകൈകൊണ്ടു എല്ലാ പ്രവൃത്തികളെ തീൎക്കുകയും ഈച്ചപണിയുള്ളപ്പോൾ മാത്രം ഒരു കൂലിക്കാ രനെ വിളിക്കയും ചെയ്യും. അവനിൽ സാമൎത്ഥ്യവും വിശ്വസ്തതയും ദൈവ ഭക്തിയും ഉണ്ടായതിനാൽ നാൾക്കുനാൾ ജനങ്ങൾ അധികം പണികളെ അവന്നു കൊടുപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോഴാകട്ടേ ഒരാശാരിയെ തുണെക്കായി വെക്കാം എന്നു നിനച്ചെങ്കിലും ഭാൎയ്യയുമായി ആലോചിച്ചതിൽ തങ്ങ ളുടെ പരാധീനം നിമിത്തം കൂലി ഭക്ഷണാദികളെ ശരിയായി നടത്തു വാൻ പ്രാപ്തി വന്നിട്ടില്ല എന്നു കണ്ടു ആശയെ സാധിപ്പിപ്പാൻ കഴിവി ല്ലാതെ പോയി. എന്നാൽ അവർ ഭയപ്പെട്ടും സ്നേഹിച്ചും പോ

ന്ന ദൈ വം ചോദിക്കുന്നതിനെയും നിനെക്കുന്നതിനെയും ധാരാളമായി അവ്ː ക്കു കൊടുത്തു. അവർ ചോദിക്കും മുമ്പേ അവരുടെ വഴികളെ ക്രമത്തിൽ ആക്കി. ഒരു ദിവസം കീറത്തുണി ഉടുത്തും പല പട്ടിണി ഉറക്കിളപ്പുകളാൽ മെലിഞ്ഞും ചു ളിഞ്ഞും ക്ഷീണിച്ചും പോയ ഒരാശാരിബാല്യക്കാരൻ പ്രെതെനിക്ക് എന്നവന്റെ പണിസ്ഥലത്തിൽ എത്തി പണി ചോദി ച്ചാറെ: നിന്നെ കണ്ടാൽ നീ ഒരു പോ ക്കിരിയും ഭിക്ഷക്കാരനുമാകുന്നത ല്ലാതെ നല്ല പ്രവർത്തിക്കാരനല്ല എന്നു എനി ക്കു തോന്നുന്നു എന്നു പറ ഞ്ഞതിന്നു: അല്ല യജമാന! എന്റെ പേർ വെൻസ്കി എന്നാകുന്നു. തു ക്കർ എന്റെ ഊരിൽ കടന്നു എന്നെയും എനിക്കുള്ളതിനെയും കവന്നു കൊണ്ടു പോയി. വീടും മറ്റും ചുട്ടും അഛ്ശന്മാരെ കൊന്നും കള ഞ്ഞു. ദൈവഗത്യാ ഞാൻ അടിമയിൽനിന്നു ഓടിപ്പോന്നു. മൂന്നാഴ്ചവട്ട മായി അഹോ വൃത്തി ഇല്ലാതെ നടക്കുന്നു. നാടെങ്ങും ഞാൻ സഞ്ചരി ച്ചു പ്രവൃത്തിയെ ചോദി ച്ചിട്ടും ആരും ദയ കാണിച്ചില്ല. ഇരപ്പാനോ ഇനിക്കു നാണവും മനോവ്യസനവു മുണ്ടു. ഇനിക്കുള്ള വിശപ്പു സഹി ച്ചുകൂടാ. ദയചെയ്തു എനിക്കു പ്രവൃത്തി തന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും തോലവി വ രികയില്ല നിശ്ചയം.

പ്രെതെനിക്ക് ഇതു കേട്ടാറേ പരീക്ഷക്കായി അവന്നു ഒരു പ്രവൃത്തി ഭരമേല്പിച്ചു. ആയതിനെ വെൻസ്കി എത്രയും വിശേഷമായി വേഗത്തിൽ തീൎത്തതിനാൽ പ്ര തെനിക്കിന്നു ധൈൎയ്യം വന്നു അവനെ സ്ഥിരമായി പ ണിക്കാക്കി. അന്നേരം അവന്റെ ഭാൎയ്യയായ മറിയ പണിസ്ഥലത്തിൽ ഭൎത്താവിന്നു മുത്താഴം കൊണ്ടു വന്നപ്പോൾ ഈ വെൻസ്കിയെ കണ്ടു അ മ്പരന്നു പോയിട്ടും ഭൎത്താവിനെ അനുസ രിച്ചു അവന്നും ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊ ടുത്തു. ഈ ആഹാരത്തെ വെൻസ്കി ദൈവസ്തുതി യോടേ അംഗീകരിച്ചു. ഞാൻ അധികം ഭക്ഷിക്ക കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ആശ്ചൎയ്യപ്പെ ടേണ്ട, ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചിട്ടു ഇന്നേക്കു രണ്ടു ദിനമായി എന്നു പറഞ്ഞു. തൽക്ഷണം താ നും ഭാൎയ്യയുമായി ഈ വെൻസ്കിയെ ദൈവനാമത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടു. അവ്ː ക്കു ദാരിദ്ര്യമുണ്ടെങ്കിലും വെൻസ്കി അതിലും തൃപ്തിപ്പെട്ടു ഉത്സാഹ സാമൎത്ഥ്യങ്ങ ളാൽ പ്രവൃത്തിയിൽ യജമാനനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു. മേല്ക്കു മേൽ എല്ലാ നഗരക്കാരും ശ്രുതി ഏറി വന്ന ഈ പ്രെതെനിക്കിന്നു വി ശ്വാസത്തോടേ തൊഴിൽ ഭരമേല്പിച്ചു കൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കവേ നഗരാദ്ധ്യൻ അവന്നു സാരമേറിയൊരു കരാർ പണിയെ ഏല്പിച്ച അവ സ്ഥയെ അല്പം വിവരിച്ചു പറവാൻ ആവശ്യം.

ആ നഗരത്തിൽ വലിയൊരു ദൈവാലയമുണ്ടു. ഇതിന്റെ വലിയ ഗോപുരത്തിൽ ഒരു വലിയ മണിയെ ആക്കേണ്ടതിന്നായി മഹാബലമു ള്ള ഒരു മരച്ചട്ടം ഉണ്ടാ ക്കി കയറ്റി നിറുത്തേണ്ടതിന്നു അവനോടു പറഞ്ഞാ റേ കരാർ എടുത്തു മുങ്കൂറായി കിട്ടിയ പണത്തെക്കൊണ്ടു കടങ്ങളെ വീട്ടുക യും ആവശ്യമായതു മേടിക്കുകയും വിശേഷാൽ വെൻസ്കിക്കു ഒരു കിടക്ക ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കിടക്ക വേഗ

ത്തിൽ ഏറെ പ്രയോജനമുള്ളതാ യി തീൎന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ: വെൻസ്കിക്കു പ്രയാസമുള്ള ദീനം വന്നു. യജമാനനും ഭാൎയ്യയും സ്നേഹത്തോടെ സ്വന്തമകനെ പോലെ ശുശ്രൂ ഷിക്കയും ചികിത്സിക്കയും ചെയ്തു . ക്രമേണ അവന്നു സൌഖ്യം വന്നാ റെ തനിക്കു ഇത്ര ഉപകാരം ചെയ്തവൎക്കും ദൈവത്തിന്നും നന്ദിപറഞ്ഞു. മറിയ അവന്നു ഭക്ഷണം കൊണ്ടു വന്ന പല സമയത്തും അവൻ പ്രാ ൎത്ഥിക്കുന്നതു കണ്ടു. പലപ്പോഴും അവൻ എൻറെ യജമാനൻ എനിക്കു ഇത്ര ഉപകാരം ചെയ്തു വരുമ്പോൾ മണിയുടെ മരച്ചട്ടപ്പണിയിൽ എനി ക്കു യാതൊരു സഹായവും ചെ യ്വാൻ കഴിയായ്കയാൽ എനിക്കു വളരേ വ്യ സനമുണ്ടു; പ്രത്യുപകാരം ചെയ്വാൻ ഇനിക്കു കഴിവില്ലല്ലോ എന്നുരക്കും. പ്രെതെനിക്കോ നിണക്കു സൌഖ്യമുള്ള പ്പോൾ നീ തുണച്ചു; ദീനമുള്ള പ്പോൾ നിന്നെ തുണക്കുന്നതു എന്റെ കടമാകുന്നു എന്നു പറയും.

വെൻസ്കി സൌഖ്യപ്പെട്ടു പണി ചെയ്വാൻ തുടങ്ങിയാറേ ചട്ടപ്രവൃ ത്തി തീരാറായി രുന്നു. ഗോപുരത്തിലേക്കുള്ള മണിയെ കയറ്റുവാൻ വേണ്ടി കല്പണിക്കാർ മതിൽ പൊളിപ്പാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നിവാസികൾ പു തിയ മണിയുടെ ശബ്ദത്തെ വേ ഗം കേൾപാൻ സംഗതി ആകുമെന്നു വെ ച്ചു സന്തോഷിച്ചു. ആശെക്കു പൂൎത്തിയാ കുംമുമ്പേ നഗരത്തിന്നു വലിയൊ രു ഭയം വന്നുകൂടി. വെൻസ്കിയെ അടിമയാക്കു വാൻ ഭാവിച്ച തുൎക്കർ ഈ ന ഗരത്തിലും വന്നു പണ്ടു പലപ്പോഴും ചെയ്ത പോലെ കൊന്നും കവൎന്നും കൊണ്ടു പട്ടണത്തിന്നു പല ഉപദ്രവങ്ങളെ ചെയ്തു. പ്രെതെനി ക്ക് മൃുനി സിപാൽ കമ്മിഷനർ ആകയാൽ തുൎക്കരുടെ വരവു കേട്ടപ്പോൾ ആഫി സിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. പോകും തിരക്കിൽ വെൻസ്കിയോടു: നീ നമ്മു ടെ പണ ത്തെ ഒഴിച്ചു എന്റെ ഭാൎയ്യയെയും കുട്ടിയെയും കൂട്ടി പൎവ്വത ത്തിൽ ഓടി തുൎക്കർ പോകുംവരെ അവിടെ പാൎക്ക എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. വെൻസ്കിയോ ഭരമേല്പിക്ക പ്പെട്ടവരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു താല്പൎയ്യമായി ആഗ്രഹിച്ചു മറിയയും കുട്ടിയുമായി ഓട്ടുംവഴിയിൽ തുൎക്കർ പട്ടണത്തിൽ കയറിയിരുന്നതിനാൽ ദൈവാലയഗോപു രമുകളിൽ കയറേണ്ടി വന്നു. അവിടെനിന്നു അവർ വിറയലോടേ തുൎക്കർ ചെയ്യു ന്ന നാശക്രിയകളെ ക ണ്ടു. ഒടുക്കം തുൎക്കർ പള്ളിയിൽ എത്തി അതിന്നു തീ ഇട്ടു. ഇതിനിടയിൽ തങ്ങളെ ഓടിപ്പാനായി ചക്രവൎത്തിയുടെ സൈന്യം വരു ന്നു എന്നു കേട്ട റിഞ്ഞതിനാൽ വേറേ നാശങ്ങളെ ഒന്നും ചെയ്യാതേ നഗരത്തെ വിട്ടു ഓ ടിപ്പോയി. പള്ളിയിലോ തീ പിടിച്ചു പുക ഗോപുരത്തോളം കയറിയാ റേ അതിൽ ഉള്ള വെൻസ്കി മുതലായവർ വളരേ ഭയപ്പെട്ടു. വെൻസ്കി യജമാനന്റെ ഭാൎയ്യയെയും കുട്ടിയെയും രക്ഷിപ്പാൻ വളരേ ആഗ്രഹിക്ക കൊണ്ടു രക്ഷെക്കായി ശേഷിക്കുന്ന ഏകവഴിയെ നോക്കിക്കണ്ടു മണി യെ കയറ്റുവാനുള്ള വലിയ കയ റിനെ കല്പണിക്കാർ ഉണ്ടാക്കിയ ദ്വാര ത്തുടേ പുറത്തിട്ടു മറിയയോടു: നിങ്ങൾ

ഒരു കൈകൊണ്ടു കുട്ടിയെ എ ടുത്തു മറ്റേ കൈയാൽ എന്നെ വിടാതെ കഴുത്തിൽ പിടിക്കേണം. സുബോ ധം കളയാതേ ഇരിപ്പാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ താഴോട്ടു നോക്കാതേയും കണ്ണു കൾ തുറക്കാതേയും എന്നെ മുറുക പിടിക്കേണം എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങി നേ അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടു താൻ കയറു പിടിച്ചു ആയതിൽ കൂടിതന്റെ വലിയ ഭാരവുമായി മെല്ലവേ ഇറങ്ങുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഇതിന്നിടയിൽ തീ കെടുപ്പാനായി ജനങ്ങൾ പള്ളിയിലേക്കു വന്നാറേ മേലോട്ടു നോക്കി ഈ ഭ യങ്കരമുള്ള കാഴ്ചയെ കണ്ടു. ഭൎത്താവും അഛ്ശനുമായ പ്രെതെനിക്ക് അമ്പ രന്നു സുബോധമില്ലാതെ നിലത്തു വീണു. വെൻസ്കിയുടെ കയ്യിൽനിന്നു ചോര ഒലിച്ചു വന്നതു താഴെ നില്ക്കുന്നവർ കണ്ടു എനിക്കു ഇനി വഹിയാ എന്ന കൂക്കലിനെയും കേട്ടു. ഇനി രണ്ടു വിനാഴിക പൊറുത്തോളു ഇനി അ ല്പം പൊറുക്കണേ എന്നിങ്ങനേ താഴേ നില്ക്കുന്നവർ വിളിച്ചു ധൈൎയ്യപ്പെ ടുത്തി വേഗം ഒരു ഏണിയെ കൊണ്ടു വന്നു കയറി ഒന്നാമതു സുബോ ധമില്ലാത്ത സ്ത്രീയെയും കുട്ടിയെയും പിന്നേ വെൻസ്കിയെയും പിടിച്ചു ഇറക്കി. പ്രെതെനിക്കിനെയും ഈ മൂവരെയും മരിച്ച പോലേ ഭവനത്തിൽ കൊണ്ടു പോയി നല്ലവണ്ണം ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാൽ വേഗത്തിൽ സൌഖ്യം വന്നു. വെൻസ്കിയുടെ കയ്യിലെ മുറിവുകൾക്കോ വളരെ കാലത്തോളം വേ ദന ഉണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴും പ്രെതെനിക്കും ഭാൎയ്യയും അവനെ നന്നാ യി ശുശ്രൂഷിച്ചു. ക്രമേണ അവന്നു സൌഖ്യം വന്നിട്ടും കൈകളുടെ മുറി വിൻ അടയാളവും ഈ ഭയത്താൽ വന്ന തലരോമനരയും മരണപൎയ്യന്തം കാണ്മാനുണ്ടായിരുന്നു. പ്രെതെനിക്കും ഭാൎയ്യയും അവന്നു എത്രവട്ടം നന്ദി പറഞ്ഞു വോ അത്രത്തോളം അവൻ ആദ്യം അവനെ കൈക്കൊള്ളു കയാലും അവരോടു നന്ദി പറയും. നഗരമൂപ്പൻ ഈ വെൻസ്കിയെ പ രസ്യമായി മാനിച്ചു അവന്നു നഗരന്യായങ്ങളെ എല്ലാം മറ്റേവൎക്കെ ന്നപോലേ സമ്മാനിച്ചു ആശാരികളുടെ യജമാനൻ എന്ന പേരും അധികാരവും സമൎപ്പിച്ചു. ഒടുക്കം മണിയെ തൂക്കുമ്പോൾ മഹാവലിയ സ ന്തോഷവും ദൈവത്തിന്നു ഗാനവും സ്തുതിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഈ വെൻസ്കി വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടും പ്രേതെനിക്കിനെ വിട്ടു പിരി ഞ്ഞില്ല. ഇരുവർ ഒരുമിച്ചു വേല ചെയ്തു, ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷിച്ചു ഒരുമിച്ചു പാൎത്തു ഉണ്ടാകും സമ്പാദ്യത്തെ സമാംശങ്ങളായി വിഭാഗിച്ചു കൊണ്ടു സഹോദരരെ പോലേ ഒരുമയിൽ പാൎത്തേയുള്ളു.

ഇത് നന്ദിഭാവത്തിന്റെ മനോഹരമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമല്ലയോ? ന ന്ദികേടുള്ളവന്നു ഒക്കെയും സന്തോഷക്കേടും ഭാഗ്യക്കുറവും തൃപ്തിക്കുറവും ഉ ണ്ടായിരിക്കേ നീയും ഉപകാരസ്മരണത്തെ പഠിപ്പാനും കാട്ടുവാനുമായി ഉത്സാഹിക്ക.

നമ്മുടെ മഹോപകാരിയായി ദയാസമ്പന്നനായ ദൈവം ദിവസം തോറും നമുക്കു പറഞ്ഞു കൂടാത്ത ഉപകാരങ്ങളെ സൌജന്യമായി ചെയ്തു വരുന്നു. നീ അവന്നു

കാണിക്കുന്ന നന്ദി എവിടേ? ദൈവത്തിന്നു നന്ദി പറയാത്തവനത്രേ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഉപകാരങ്ങൾക്കായി നന്ദി കാണിക്കാത്തതു. ആകയാൽ മനുഷ്യരോടു നീ എത്ര നന്ദികേടു കാണിക്കു ന്നുവോ അത്ര ഭക്തിക്കുറവും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാകും.

Rev. G. Wagner.

MISCELLANEOUS

പലവിധമായതു

1. പ്രാകൃതവിദ്യയിൽനിന്നുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു ഉത്തരങ്ങൾ.

8. പാത്രത്തിന്റെ പുറഭാഗം വെള്ളത്തിന്റെ അണുക്കളെ ആകൎഷിക്കകൊണ്ടത്രേ (Adhesion) വെള്ളത്തിൻ ഓരംശം ഒലിച്ചുപോകുന്നതു. അതു മാറ്റേണ്ടതിന്നു വെള്ളത്തിന്റെ എല്ലാ അംശ ങ്ങൾ പുറമേയുള്ള ഭാഗത്തിൽനിന്നു കഴിയുന്നേടത്തോളം ദൂരത്തിൽ വീഴുവാൻ തക്കവണ്ണം പ കരേണം. അതു സാധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നാം പാത്രങ്ങളിൽ ഒരു മാതിരി കൊക്ക് (അല്ലെങ്കിൽ മോന്ത) കാണുന്നില്ലേ? അതില്ലെങ്കിൽ മേൽഭാഗത്തു നൈ തേക്കുന്നതും മതി. ഇതിനാൽ ആ ആകൎഷണം ഇല്ലാതേ പോം. രസം പകരുന്നെങ്കിൽ യാതൊരു പ്രയാസം ഇല്ല. ഇതിന്നും പാത്രത്തിന്നും ആകൎഷണം ഇല്ലല്ലോ.

9. നമ്മുടെ കയ്യിൽ എപ്പോഴും ഓരല്പം മെഴുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു കണ്ണാടിയിൽ എഴുതുന്ന തിനാൽ കണ്ണാടിയും മെഴക്കുള്ളതായി ചമയും. പിന്നേ ആവി ഇടുമ്പോൾ നാം മുമ്പേ കേട്ടപ്ര കാരം മെഴുക്കിന്നും വെള്ളമായി തീരുന്ന ആവിക്കും ആകൎഷണം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു മുമ്പേ എഴുതി യ സ്ഥലങ്ങളിൽ ആവി നില്ക്കയില്ല. ചുറ്റിലുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലോ ഈ ആവി വെള്ളമായി നി ല്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആവിയില്ലാത്ത അക്ഷരങ്ങളെ സ്പഷ്ടമായി കാണേണ്ടി വരും.

പുതിയ ചോദ്യങ്ങൾ.

10. വിളക്കിൽ എണ്ണ ഓരല്പം മാത്രമുണ്ടെങ്കിലും വിളക്കു കത്തുന്നതു എന്തുകൊണ്ടു?

11. ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള വസ്തുക്കളെ പൊടിച്ചു കരിയിൽ ഇട്ടാൽ ഇരുമ്പു പിടിക്കാത്തതു എന്തു?

2. പുറമേ പത്തിയും അകമേ കത്തിയും. ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഒരു ചെറിയ ചുണ്ടെലി ഒരു നാൾ എത്രയും വേഗത്തിൽ അമ്മയുടെ അരികേ പാഞ്ഞു ചെന്നു പറഞ്ഞിതു: പ്രിയ അമ്മയെ എനിക്കു പേടിയാകുന്നു; ഞാൻ ഒരിക്കലും കാണാത്ത ഒരു ഭയങ്കരജീവിയെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്നു വല്ലാത്ത രൂപം ഉണ്ടു. അതു രണ്ടു കാലിൽ ഞെളിഞ്ഞു നില്ക്കയും ത ലമേൽ വളൎന്നതായ ഒരു ആശ്ചൎയ്യകരമാംസകഷണം വഹിച്ചു നില്ക്കയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നേ അതിൻ തൊണ്ടയുടെ കീഴിൽ രക്തംപോലെ ചുവന്ന മറ്റൊന്നുമുണ്ടു. പെട്ടന്നു അതു അതി ക്രോധത്തോടെ ഒരു മാതിരി കൈ അടിച്ചു കഴുത്തിനെ നീട്ടിക്കൊണ്ടു എത്രയും രൂക്ഷതയും ഘോരവുമായ സ്വരത്തോടേ എന്റെ നേരം കൂക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ വിറെച്ചു വേഗേന പോ യ്ക്കളകയും ചെയ്തു. ഈ വിരൂപമായ ദുഷ്ടജന്തു എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തീട്ടില്ലെങ്കിൽ വഴിയിൽ വെച്ചു ഞാൻ കണ്ട ഏറ്റവും ഇമ്പമുള്ള ഒരു ജീവിയോടു എന്റെ സലാം പറയുമായിരു

ന്നു നിശ്ച യം, അതിന്നു എത്രയും മുഴുവായ രോമങ്ങളും നീളവും ഭംഗിയുമുള്ള ഒരു വാലും ഉണ്ടു. എന്റെ മുഖത്തിൽ എത്രയും താല്പൎയ്യത്തോടെ നോക്കിയതുകൊണ്ടു അതു എന്നോടു സംഭാഷണം കഴി പ്പാൻ ഭാവിച്ചിരുന്നു എന്നു എനിക്കു തോന്നു ന്നു.'"

അമ്മ അതൊക്കെയും കേട്ടപ്പോൾ "അയ്യോ ഓമനക്കുട്ടിയേ നീ വലിയ ആപ ത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോയി; നീ എത്രയും പേടിച്ച ആ ജന്തു സാധുവായ ഒരു പക്ഷി മാത്രം. ഇതിന്റെ പേർ കോഴി എന്നത്രേ. പിന്നെ നിന്നെ ദയയോടേ നോക്കി സൌന്ദൎയ്യത്തിൻ നിമിത്തം നീ എത്രയും ശ്ലാഘിച്ചു പറഞ്ഞ ആ ജീവി ചുണ്ടെലി കളുടെ മാംസത്തിൽ വിശേഷാൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു ന്ന ഭയങ്കരമായ പൂച്ച തന്നെയാകുന്നു എന്നറിക" എന്നു പറഞ്ഞു.

അതുകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യൻ ഗുണദോഷത്തെ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു മുഖത്തിൽ മാത്രം നോക്കുന്നെങ്കിൽ വളരെ തെറിപ്പോകാം. എത്രയും നികൃഷ്ടൻ ഭംഗിയുള്ള വേഷം ധരിച്ചു പ ല ആളുകളെ ചതിക്കാമല്ലോ! ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സും സൽ ഗുണങ്ങളും ചിലപ്പോൾ സൌന്ദൎയ്യമില്ലാത്ത ശരീരത്തിൽനിന്നു വിളങ്ങുന്നു. സാ ക്ഷാൽ ഇഹത്തിൽ പലപ്പോഴും "ഉള്ളിൽ വജ്രം പുറമേ പത്തി" എന്നും "വായി ചക്കര കൈ കൊക്കര" എന്നും നടപ്പുണ്ടു എങ്കിലും ചൂതാളികളും ഭോഷ്കുണ്ടാക്കുന്ന വരും പ്രവേശിക്കാത്ത ഒരു ലോകം ഉണ്ടാകും. അതിൽ അകത്തി ന്നും പുറത്തി ന്നും ആത്മാവിന്നും ശരീരത്തിന്നും പൂൎണ്ണ ചേൎച്ച ഉണ്ടായ്വരും. അവിടേ ഓരോ രു ത്തൻ തന്റെ നാമം ഒരു വിധേന നെറ്റിമേൽ ധരിച്ചു ഈ നാമത്തിൽനിന്നു അവന്റെ സ്വ ഭാവവും സ്ഥിതിയും വിധിയും തിരിച്ചറിവാൻ എപ്പേൎക്കും കഴിയും. നമ്മുടെ ഉള്ളം മുറ്റും ക ണ്ടുവരുന്ന സമയത്തിൽ ലജ്ജ എന്നിയേ നില്ക്കേണ്ടതിന്നു ഇഹത്തിൽ തന്നെ എല്ലാ വക്രതയെ വിട്ടു സത്യത്തിലും പരമാൎത്ഥത്തിലും നട ക്കവേണ്ടുന്നതാകുന്നു.

A TOUR THROUGH THE HEAVENS

ആകാശത്തിലൂടേ ഒരു യാത്ര

(IX-ാം പുസ്തകം 29-ാം ഭാഗത്തിൽനിന്ന തുടച്ച്.)

5. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവം എങ്ങിനേ?

ഒരു ആശാരി മേശകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ അറിയുന്ന പല വിധമായ മാതിരികളെ കാണിച്ച ശേഷം ഇനി ഒരു പുതു മാതിരിയെ സങ്ക ല്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു പ്രയാസം തോന്നും. ദൈവത്തിന്റെ പണിപ്പുര യിൽ കാൎയ്യം അങ്ങിനേ അല്ല, ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ എണ്ണപ്പെടാത്ത ഇല കളിൽ രണ്ടു തമ്മിൽ അശേഷം സമം എന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. എപ്പോഴും അല്പമായൊരു ഭേദം കാണും, വൎഷന്തോറും പല ലക്ഷം മനുഷ്യർ ജനി ക്കുന്നെങ്കിലും തമ്മിൽ തീരേ ഒക്കുന്ന രണ്ടു മുഖങ്ങളെ ഞാൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ തന്നേ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കാൎയ്യം. എത്ര ഭേദങ്ങൾ ഇവയിൽ കാണാം. ചുവപ്പ്, നീല, പച്ച, മഞ്ഞ, വെള്ള എന്നീ നിറമുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളുമുണ്ടു. ചിലവയിൽ പ്രകാശം ഓരോ സമയത്തു കുറച്ചു കുറയുക യും വൎദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. ചിലവ കുറേ കാലത്തേക്കു അ ശേഷം മറഞ്ഞു പോകയും ആം. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ചിലർ ചഞ്ചല ഭാവത്തെ കാട്ടും പോലേ നക്ഷത്രങ്ങളിലും ഏകദേശം 300 നക്ഷത്രങ്ങൾ ശോഭയിൽ കൂടക്കൂടേ ഒരു ഭേദം കാണിക്കാറുണ്ടു. 1572-ാം കൊല്ലത്തിലേ നവമ്പർ മാസത്തിൽ 11-ാംനു തീഖോ (Tycho) എന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ട ജ്യോ തിഷശാസ്ത്രി ഒരു പുതിയ നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടെത്തി, ഇതിന്റെ പ്രകാശം പൂണൎത്തിന്റേതിനെക്കാൾ വലുതായിരുന്നതു കൊണ്ടു എത്രയും സ ന്തോഷിച്ചു. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ശോഭ മയങ്ങി; പിറ്റേ വൎഷ ത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വീണ്ടും അധികം പ്രകാശിച്ചെങ്കിലും എപ്രിൽ മാസത്തിൽ വീണ്ടും ചഞ്ചലം കാട്ടി 1574 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ അ ശേഷം മങ്ങി മറഞ്ഞു പോയി പോലും. ഇവ്വണ്ണം പ്രകൃതിയിൽ സംഭവി ക്കുന്നതു ആത്മാക്കളുടെ രാജ്യത്തിൽ ചിലപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നില്ലേ! ചി ലപ്പോൾ അത്ഭുതമായ ബുദ്ധിയെയും സാമൎത്ഥ്യത്തെയും കാണിക്കുന്ന ആ ളുകൾ ലോകത്തെ കുറേ സമയത്തേക്കു തങ്ങളുടെ അപൂൎവ്വമായ പ്രാപ്തിയുടെ ശ്രുതിയെ കൊണ്ടു നിറച്ച ശേഷം എത്രയും ക്ഷണത്തിൽ ഈ ഭൂ മിയെ പിരിഞ്ഞു പോകുന്നു. പിന്നേ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉയൎന്ന, താണ സ്ഥാനങ്ങളുള്ളതല്ലാതേ ഇവെക്കു തമ്മിൽ ഒരു മാതിരി സഖിത്വം കൂടേ ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. സമമായവ അന്യോന്യം ആകൎഷിക്കുന്നു. ഒരു സൂൎയ്യൻ മറ്റൊരു സൂൎയ്യന്റെ ചുറ്റിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനേയുള്ള 6000 ത്തിൽ ചില്വാനം ഇരട്ട സൂൎയ്യന്മാർ ഉണ്ടെന്നു നാം അറിയുന്നു. ചു റ്റിലും സഞ്ചരിക്കുന്നതായ സൂൎയ്യന്നു സാധാരണമായി പ്രത്യേക ഒരു നിറ മുണ്ടു. പലപ്പോഴും എത്രയും പ്രകാശിക്കുന്നതായ സൂൎയ്യന്നു ചുറ്റും ക റുത്ത

ചങ്ങാതിയോ അല്ലെങ്കിൽ കുറുത്ത സൂൎയ്യന്നു ചുറ്റും എത്രയും ശോ ഭിക്കുന്നതായ ഒരു മിത്രനോ ഉണ്ടായിരിക്കും. എത്രയും ദൂരത്തിലിരിക്കയാൽ ഈ രണ്ടു നിറമു ള്ളതിൽ ഒന്നു മാത്രം കാണുന്നുള്ളു എന്നു തോന്നുന്നു.

6. ആകാശഗംഗ

ഇതുവരെ വിവരിച്ചതു ഓൎക്കുന്നതിനാൽ പക്ഷേ ചിലൎക്കു തലതിരിച്ചൽ വന്നിട്ടു ണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും നാം ചീനക്കുഴലിനെക്കൊണ്ടു കാണുന്ന ആ എണ്ണപ്പെ ടാത്ത സ്ഥിരമായ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഒക്കെയും നമ്മുടെ സൂൎയ്യ ന്റെ കുഡുംബക്കാരത്രേ. ഇവ ഒക്കെയും നമ്മുടെ സൂൎയ്യനോടു കൂടേ ആ കാണപ്പെടാത്ത കേന്ദ്രസൂൎയ്യന്റെ ചു റ്റിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. (28-ാം ഭാഗം നോക്ക) ഇനിയും അങ്ങിനെയുള്ള കേന്ദ്രസൂ ൎയ്യന്മാരും അവയുടെ ചുറ്റിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന അനേകനക്ഷത്രങ്ങളുമുണ്ടു . ഇവയിൽ നിന്നു വല്ലതു ചീ നക്കുഴൽ കൂടാതേയും കാണാം. നമ്മുടെ ആകാശത്തിലൂടേ മുത്തു കളെ ക്കൊണ്ടു പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു കച്ച എന്നപോലേ അത്യന്തം ശോഭി ക്കു ന്ന ഒരു വഴിയെ നാം കാണുന്നുവല്ലോ. പണ്ടു പണ്ടു ഭൂവാസികൾ ഇ തിനെ കണ്ടു ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു അതെന്തു എന്നു അറിയായ്കയാൽ പല ജാ തിക്കാർ ഓരോ കഥ കളെ സങ്കല്പിച്ചു. മലയാള പേർ വിചാരിച്ചാൽ വെ ളിച്ചത്താൽ ഉളവായി ആകാ ശത്തിലൂടേ ഒഴുകുന്ന ഈ ഗംഗ ഗംഗാതീ ൎത്ഥത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം ആകുന്നു എന്നു ഹിന്തുക്കൾക്കു തോന്നുന്നു. യവ നരോ യൂനോ എന്ന ഏറ്റവും ഉയൎന്ന ദേവി ഒരു ശിശുവിനെ മുലകുടി പ്പിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തകുട്ടി അല്ല എന്നു കണ്ടു പെട്ടന്നു ആ ശി ശുവിനെ നീക്കിക്കളഞ്ഞതിനാൽ തുള്ളിയായി വീണ ഓരല്പം പാൽകൊണ്ടു ഈ ആ കാശഗംഗ ഉളവായി എന്നു ഊഹിച്ചുപോൽ. ഈ ആകാശഗംഗ എ ന്താകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാൽ കോടാകോടി മിന്നുന്ന സൂൎയ്യന്മാരത്രേ. വി ശിഷ്ടമായ ചീന ക്കുഴലുകളെ എടുക്കുമ്പോൾ ഈ ശോഭിക്കുന്നതായ വഴി നക്ഷത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടങ്ങ ളാൽ ഉളവായതാകുന്നു എന്നു കാണാം. ഇവയുടെ പിമ്പിൽ ഇനിയും കിടക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ചീനക്കുഴൽ കൊണ്ടു പോലും ഒ നക്ഷത്രത്തെ മറ്റേവയിൽനിന്നു വേർപിരിപ്പാൻ വഹിയാ. ഈ ആ കാശഗംഗയിൽ ഹശ്ൽ (Herschel) എന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രി കണ്ട നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സംഖ്യ 180 ലക്ഷം എന്നത്രേ. ആ ദിക്കി ലുള്ള ചില നക്ഷത്രങ്ങ ളുടെ പ്രകാശം യേശു ജനിച്ച സമയത്തു പുറപ്പെട്ടു എങ്കി ലും ഈ ദിവ സംവരേ ഇവിടേ എത്തീട്ടില്ല താനും. ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെ വെളി ച്ചം ഈ ഭൂമിയിൽ എത്തേണ്ടതിന്നു 2000 സംവത്സരം വേണം! ഈ ആകാശ ഗംഗയുടെ അപ്പുറത്തു ഇനിയും ലോകങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. നല്ല ചീനക്കുഴലുകൾ മുഖാന്തരം ശാസ്ത്രികൾ ആ ദിക്കിൽ മഞ്ഞിനോടു തുല്യമായി വല്ലതും കാണുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ഈ ധാവ ള്യമായ സ്ഥലങ്ങൾക്കു നെബ്യൂലെ (Nebula) എന്ന പേർ വിളിക്കുന്നു. ഭൂമി യിൽനിന്നു 1,800,000 ബില്ലിയോൻ (

28-ാം ഭാഗം നോക്ക) നാഴിക ദൂരത്തിൽ പോകുമ്പോൾ ഇവിടേനിന്നു രാത്രിയിൽ കാണുന്ന എല്ലാ നക്ഷത്രങ്ങൾ സൂൎയ്യനോടും ഭൂമിയോടും കൂടെ ഒരു മോതിരത്തിന്റെ വട്ടത്തോടു സമമാ യ സ്ഥലത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടാൽ ആധാവള്യമായ സ്ഥ ലങ്ങൾ കണ്ണുകൊണ്ടു തമ്മിൽ വേർപിരിപ്പാൻ കഴിയാത്ത വേറേ ലോക ങ്ങളത്രേ എന്നൂഹിക്കാം, വിശേഷ ചീനക്കുഴലുകളെക്കൊണ്ടു ആ വെളുത്ത മേഘങ്ങളെ വെവ്വേറെ നക്ഷത്രങ്ങളായി വിഭാഗിച്ചാൽ കാഴ്ച അത്യ ന്തം ഭംഗിയുള്ളതാകുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു. കറുത്ത വില്ലൂസ്സിന്മേൽ (velvet) പൊൻമണൻ മിന്നുന്ന പ്രകാരം അത്രേ അതിന്റെ പ്രകാശം. ആകാ ശത്തിൽ ചില സ്ഥലങ്ങൾ ഈ നെബ്യൂലെക്കൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എ ന്നും ഒരൊറ്റ സ്ഥലം 20,000 നക്ഷത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു എന്നും ആകാശത്തിൽ 500ഇൽ ചില്വാനം അങ്ങിനേത്ത സ്ഥ ലങ്ങളെ അറിയുന്നു എന്നും നാം കേൾക്കുന്നെങ്കിൽ എന്തു പറയേണ്ടു? ഏററവും വലിയ ബുദ്ധിമാൻ ദൈവത്തിൻ സൃഷ്ടികളെക്കുറിച്ചു അറിയു ന്നതു സാരമില്ല എന്നു ഇതിൽ കാണാം. എന്നിട്ടും "നക്ഷത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം നിദാനിച്ചു എല്ലാറ്റിന്നും പേരുകൾ വിളിക്കുന്നവൻ" ഉണ്ടെന്നു വാ യിക്കുന്നെങ്കിൽ "നമ്മുടെ കൎത്താവു വലിയവനും ഊക്കേറിയവനും അവ ധിയില്ലാത്ത വിവേകമുള്ളവനും തന്നേ" എന്നും ഈ നക്ഷത്രങ്ങളെ ഒക്ക യും യാതൊരു ക്രമക്കേടു കൂടാതെ നടത്തുന്ന ദൈവം എന്റെ ലഴിയെ യും അറിഞ്ഞു എന്നെയും നിശ്ചയമായി എന്റെ ലാക്കിൽ എത്തിച്ചു കൊള്ളും എന്നും പറയേണ്ടി വരും.

(ശേഷം പിന്നാലെ.)

SUMMARY OF NEWS

വൎത്തമാനച്ചുരുക്കം

1. ഹിന്തുരാജ്യം

1. മലയാളജില്ല.— ബേപ്പൂരിൽനി ന്നു കോഴിക്കോട്ടുനഗരംവരേ തീവണ്ടി ഇടേ ണ്ടതിന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിന്നാ യി പാത ഇടുന്നതിന്നും മറ്റും അതു സംബ ന്ധിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥർ വരുമ്പോൾ നാട്ടുകാർ അവൎക്കു വേണ്ട സ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടു കൊടുക്കയ ല്ലാതെ യാതൊരു തടസ്ഥവും ചെയ്യാതേ ഇരി ക്കേണ്ടതിന്നും ഗവൎമ്മെണ്ടിൽനിന്നും കല്പന യുണ്ടായിരിക്കുന്നു. കോഴിക്കോട്ട് ആപ്പീസു ക ടല്പുറത്തുള്ള ചുങ്കംആപ്പീസിന്നു സമീപം വേ ണമെന്നാണ്.

ഫെബ്രുവരി 8-ാംനു 6 മണിക്ക് മുമ്പ് 81 ഡിസെമ്പ്ര 31-ാം നു ഉണ്ടായതു പോലെ ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി. ഈ പ്രാവശ്യത്തേതിൽ വി ശേഷമായി ഉണ്ടായതു തെളിവോടേ കേൾക്കാ യ്വന്ന ഒരു മുഴക്കമത്രേ. അനേകം ആളുകൾ ക്ക് ഇത് അനുഭവമായി.

മാൎച്ചമാസം 3-ാം നു പകൽ കോഴിക്കോട്ടു അങ്ങാടിയിൽ അഗ്നിബാധയുണ്ടായി മൂന്നു നാ ലു വീടുകൾ വെന്തുപോയി. അന്നു രാത്രിയിൽ കടപ്പുറത്തും ചില വീടുകൾക്കും തീ പിടിച്ചു വ ളരേ നഷ്ടം ഉണ്ടായി.

2. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം.— മദ്രാസി ൽ പുതുതായി ഒരു നഗരശാല എടുപ്പിക്കുന്ന വകെക്കു 47000കയോളം ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ 5,000ക. തിരുവിതാങ്കോട്ടു മഹാരാജാ വ് തിരുമനസ്സ് കൊണ്ടു കല്പിച്ച ദാനമാകുന്നു. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തുള്ള ഹിന്തു ദേവസ്വം വ കെക്കു ഗവർമെന്തിൽനിന്നും കൊല്ലന്തോറും 31,99,591ക. ഒരു വിധത്തിൽ ചെലവു ചെയ്തു വരുന്നു. ഇതിൽ 8,67,799 ക. പണയമായിട്ടു തന്നെ ഓരോ ഖജാനയിൽനിന്നും കൊടുക്കുന്ന തുണ്ടു. ക്രിസ്തീയദേവാലയങ്ങൾക്കും ശുശ്രൂഷ ക്കാൎക്കും കൂടെ പ്രത്യേകമായി പട്ടാളക്കാരുടെ വകെക്കുള്ളതിന്നും 4½ ലക്ഷം ഉറുപ്പികേ ഉള്ളൂ. മിശ്യോൻ സംഘങ്ങൾക്കും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കും വിദ്യാവിഷയങ്ങൾക്കുമല്ലാത വേറേ യാതൊന്നിന്നും ഒരു സഹായവും ചെ യ്യുന്നില്ല എന്നു ഓൎക്കുമ്പോൾ ഇയ്യിടേ ക്രിസ്ത്യാ നികളുടെ മതകാൎയ്യങ്ങൾക്കായി വളരേ പണം ഹിന്തുക്കളായ നിവാസികളിൽ നിന്നു പിരി ച്ചെടുക്കുന്ന നികുതിയിൽ നിന്നു ചിലവാക്കുന്ന തു സങ്കടമാകുന്നു എന്നു കൂക്കി ഹൎജ്ജികളുമായി പുറപ്പെട്ട ചിലൎക്കു കാൎയ്യത്തിന്റെ ഗുരുലഘു ത്വം മനസ്സിലാകുമല്ലോ.

മദ്രാസ് ഗവൎണ്ണർസായ്പ് അവൎകളുടെ മദാമ്മ ഫെബ്രുവരി 22-ാം നു ഒത്തകമന്തിലേക്കു യാ ത്രയായി. ഗവൎണ്ണർസായ്പ് അവൎകൾ മാൎച്ചമാ സം 1-ാം നു ബങ്കളൂരിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നു അ വിടേനിന്നും മൈസൂർ വഴിയായി ഒത്തകമ ന്തിലേക്കു ചെല്ലും. 11-ാം നു മടങ്ങി മദ്രാസിൽ എത്തിയാൽ വീണ്ടും 31-ാംനു പോകു

ന്നതാണ്. അവിടേ അക്ടോബർമാസം വരേ താമസി ക്കും പോൽ. ഈ മാസങ്ങൾക്കിടയിൽ താൻ ത്രിശ്ശിനാപ്പള്ളി, മധുര, തിരുനൽവേലി, തി രുവിതാങ്കോട്ടു മുതലായ നാട്ടുകളെ പോയി ദ ശിക്കുമെന്നാണ വൎത്തമാനം. മൈസൂർരാജ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ അവിടത്തേ വകയായി ബങ്ക ളൂരിൽനിന്നു മൈസൂരോളം ഇട്ടിട്ടുള്ള പുതിയ തീവണ്ടിപ്പാതയിൽകൂടി ഫെബ്രുവരി 25-ാംനു മംഗലാരംഭമായി ഒരു തീവണ്ടി ഓടിച്ചു. പാ ത എത്രയും നല്ലതും സാധാരണ വണ്ടിപ്പോ ക്കുവരവിന്നു കുറ്റം അറ്റതുമായി കണ്ടിരിക്കു ന്നു. ആ ദിവസം മഹാരാജാവും ദിവാനും ഒ ന്നിച്ചു വണ്ടിയുടെ വരവ് കാണ്മാൻ ചെന്നി രുന്നു.

3. ബങ്കാളസംസ്ഥാനം. — കഴി ഞ്ഞകൊല്ലം ഇന്ത്യാരാജ്യം ഒട്ടുക്കു കാനെഷുമാരിക്കണക്കു എടുത്തതിന്നു ചെലവു 18½ ലക്ഷം ഉറു പ്പികയാകും എന്നറിയുന്നു. താരാനാഥതൎക്കവാച സ്പതിപണ്ഡിതർ എന്നു പേർ പോന്ന വിദ്വാൻ വിസ്മയിക്ക തക്ക വലിപ്പത്തിൽ പുതുതായിചമെന്ന സംസ്കൃതനിഘണ്ടു അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന വകെക്കു ഇന്ത്യാഗവർ മെന്തിൽനിന്നു 20,000ക. സഹായധനമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വിജയനഗരത്തിലേ മ ഹാരാജാവും 5,000ക. ദാനമായി കൊടുത്തിരി ക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ 50 പ്രതികൾ രാജാവും 200 പ്രതികൾ ഇന്ത്യാഗവർമെന്തും എടുത്തു കൊള്ളാമെന്ന് ഏറ്റിരിക്കുന്നു. നാട്ടുഭാഷകളി ൽ അച്ചടിപ്പിച്ചു വരുന്ന പത്രങ്ങളുടെ സ്വാത ന്ത്ര്യത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്വാനായി മുമ്പിലേത്ത ഉപരാജാവായ "ലിറ്റൻപ്രഭു"വിന്റെ കാല ത്തു നൂതനമായി നിശ്ചയിച്ച ഏടാകൂടമായ നി യമത്തെ ദുൎബ്ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു കേ ൾക്കുന്നതിൽ വായനക്കാർ സന്തോഷിക്കുമ ല്ലോ.

വടക്കേ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു എഴുന്നള്ളിയി രിക്കുന്ന തിരുവിതാങ്കോട്ടു മഹാരാജാവ് അവ ൎക്കൾ കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 22-ാം നു കാലികാ തയിൽ ചെന്നു ചേൎന്നു എന്നും 23-ാം നു തിരുമ നസ്സ് കൊണ്ടു ഉപരാജാവ് അവൎകളെ ചെന്നു കണ്ടു കൂടിക്കാഴ്ച കഴിഞ്ഞതായും 24-ാം നു ഉപ രാജാവ് മഹാരാജാവവർകളെ ചെന്നു കണ്ടു കൂടിക്കാഴ്ച കഴിഞ്ഞതായും അറിയുന്നു. മഹാ രാജാവവർകൾ 26-ാം നു കാലികാതയിൽ നി ന്നു പുറപ്പെട്ടു മാൎച്ചമാസം 22-ാംനു തിരുവനന്ത പുരത്തു എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നതിന്നു നിശ്ച യിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ എഴുന്നെള്ളത്തിങ്കൽ നാനാ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള മഹാന്മാരായ ആളുകൾ മഹാ രാജാവിനെ ബഹുമാനത്തോടേ കൈക്കൊണ്ടി രിക്കുന്ന അവസ്ഥ നാട്ടുരാജാക്കന്മാൎക്കു ഇതി ന്നു മുമ്പിൽ വന്നിട്ടില്ലാത്തതാകുന്നു എന്നു നി സ്സംശയം. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പല സ്ഥലങ്ങളിലും വെച്ചു കല്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടു ള്ള വിജ്ഞാപനപത്രങ്ങളുടെ മറുപടി വായിച്ചാൽ ഇന്ത്യാസാമ്രാജ്യത്തിൽ പ്രത്യക്ഷങ്ങളായും അപ്രത്യക്ഷങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന നന്മകളും അ ഭ്യുദയഹേതുക്കളായ അനേക ഏൎപ്പാടുകളും തി രുവിതാങ്കോട്ടു

നിവാസികൾക്കും അനുഭവമാ യി വരുവാൻ സംഗതിയുണ്ടെന്നു വിചാരി ക്കാം. വിദ്യാസംബന്ധമായ കാൎയ്യങ്ങളെ പരിശോ ധന ചെയ്തു മേലാലുള്ള നടപടിക ളെ ക്രമ പ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു ഉപരാജാവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം ഒരു വിദ്യായോഗം (Education Com- mission) കാലികാതയിൽ ഫെബ്രുവരി 10-ാം ൹ ഒന്നാമതായി കൂടി ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിന്നും അതാതിന്റെ പ്രതിനിധികളായി വിദ്യാകാ ൎയ്യ ങ്ങളിൽ നിപുണന്മാരായ മഹാന്മാരെ ഈ യോഗത്തിലേക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ടു. മദ്രാ സിൽ നി ന്നു പോയിരിക്കുന്നവർ ഫൌലർ (Mr. Fowler) സായ്പും മില്ലർ (Rev. W. Miller) സായ്പും രംഗ നാഥമുതലിയാരും നാഗപട്ടണം യേശുവിത രുടെ പാഠ കശാലയിലേ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ ജീൻ സായ്പും (Rev. Jeani) ആകുന്നു. ഈ യോഗം ഇപ്പോൾ മൂന്നു വകയായിട്ടാകുന്നു കൂടുന്നതു; ഒന്നാമതു പൊതുകാൎയ്യങ്ങളെ തീൎച്ച പ്പെടുത്തു ന്ന പൊതുയോഗമായിട്ടും രണ്ടാമതു പ്രത്യേക കാൎയ്യങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോൎട്ടു ചെയ്യേ ണ്ടുന്നതിന്നു പ്രത്യേകവകുപ്പായിട്ടും മൂന്നാമതു ഓരോ സംസ്ഥാ നത്തു നടപ്പുള്ള വിദ്യാകാൎയ്യ ങ്ങളുടെ യഥാസ്ഥിതിയെ കുറിച്ചു റിപ്പോൎട്ടു ചെ യ്യേ ണ്ടുന്നതിന്നു അതാതു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾ ഉ ള്ള സംസ്ഥാനയോ ഗമായി ട്ടും ആകുന്നു. ഇവരുടെ ആലോചനകൊണ്ടു വിദ്യാനടപടികളിൽ അനേ കമാറ്റങ്ങൾ ഉ ണ്ടായേക്കാം.

G. T. Vurgese, B. A.

II. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു ചില വൎത്തമാനങ്ങൾ

1. ഐൎല്ലന്തിൽ ഉള്ള മത്സരം കുറേ ശമി ച്ചു പോയെന്നു പറയാം. സക്കാർ വള രേ കട്ടു പ്പമായി മത്സരക്കാരെ കീഴടക്കുന്നതിനാൽ മാ ത്രമല്ല ജനങ്ങൾ തന്നാൽ തന്നേ തളൎന്നു കോ യ്മയോടു എപ്പോഴും എതിൎത്തു നില്ക്കുന്നതിനാൽ സക്കാ രിന്നു നഷ്ടം വരാതേ തങ്ങൾക്കു തന്നേ പെരുത്തു ആപത്തും ഉപജീവനകാൎയ്യ ത്തിൽ ക്രമേണ മുട്ടും വരികേ ഉള്ളൂ എന്നവർ കണ്ടറി ഞ്ഞു കോയ്മയുടെ അധികാ രത്തെ സമ്മതിച്ച ശേഷം സക്കാരും അവരുടെ ഭാരത്തെയും ആ ദിക്കിൽ നട ക്കുന്ന ചില അന്യായങ്ങളെയും കഴിയുന്നേടത്തോളം നീക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും എ ന്നാശിക്കുന്നു.

2. ഗൎമ്മാനരാജ്യത്തിലുള്ള രാജ്യസഭായോ ഗം തീൎത്തു പ്രതിനിധികൾ പിരി കയും ചെ യ്തു. ആദ്യംതൊട്ടു അന്തംവരേ ഈവട്ടം ഔ ദാരക്കാർ (Liberals) ബി സ്മാക്ക് പ്രഭുവിനെ ഉ പദ്രവിച്ചതുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ സ്വദേശത്തെ യും ചക്രവ ൎത്തിയെയും സ്നേഹിക്കുന്ന ഗൎമ്മാന ൎക്കു വളരേ അതൃപ്തി വന്നു. ചക്രവൎത്തി ഒരു പരസ്യത്തിൽ ബിസ്മാക്കിന്റെ അഭിപ്രായവും ചക്രവൎത്തിയുടെ അഭിപ്രായവും ഒന്നത്രേ എ ന്നു അറിയിച്ചതുകൊണ്ടു ആ കൂട്ടർ അത്യന്തം കോപിച്ചു ബിസ്മാക്ക് അതിക്രമിപ്പാൻ കഴി യാത്ത ചക്രവൎത്തിയുടെ പിമ്പിൽനിന്നു, അ വിടേ ശരണം പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എ ന്നു ചൊല്ലിയപ്പോൾ ഏകദേശം ദീനക്കാരനാ യിരു ന്ന ബിസ്മാക്ക് പ്രഭു മഹാബലത്തോടേ ഔദാരകരോടു ബുദ്ധിയുപദേശിച്ചു പറ ഞ്ഞി തു: ഞാൻ അനേകപ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടിട്ടും നിങ്ങളെ ഭയപ്പെടുകയില്ല എന്നും ഒരിക്കലും ഭീരുത്വം കാണിക്കാതേ രാജ്യത്തെയും ചക്രവ ൎത്തിയെയും ഇത്ര സമയ ത്തോളം വിശ്വസ്തത യോടേ സേവിച്ച ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അപ മാനിപ്പാൻ നി ങ്ങൾ ലജ്ജിക്കുന്നില്ലേ എന്നും ശങ്കകൂടാതേ ചൊല്ലിപോൽ. രാജ്യത്തിൻ മീ തേ കാൎമ്മേഘങ്ങൾ ഉദിക്കുമളവിൽ കോയ്മയെ അതിക്രമിക്കുന്നതു ഉചിതമല്ല എന്നു വേറൊ രു മന്ത്രി രാജസഭയിൽ പറകയാൽ രാജ്യത്തി ൽ എങ്ങും ഏതു മേഘ ങ്ങൾ, എന്തൊരു ആപ ത്തു അടുത്തുവന്നു എന്നുമുതലായ ചോദ്യങ്ങൾ ക ഴിച്ചു പോന്നു. മന്ത്രി പറഞ്ഞ സംഗതി ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു. രുസ്സ്യരുടെ ഒരു സേനാ പതി ബലീൻപട്ടണത്തിൽവെച്ചു ഒരു പ്രസംഗം കഴിക്കുന്ന സമയത്തു രുസ്സ്യരും ഗൎമ്മാനരും എങ്ങിനേ എങ്കിലും ഒരു നാൾ തമ്മിൽ യുദ്ധം ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞ തല്ലാതേ പ്രാഞ്ചിക്കാർ ഗൎമ്മാനരുടെ ഉഗ്രവൈരിയാകുന്ന ഒരു കുലീനനെ രുസ്സ്യ രുടെ അടുക്കൽ അയപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ രുസ്സ്യരും പ്രാഞ്ചിക്കാ രും അന്യോന്യം സന്ധിചെയ്തു ഗൎമ്മാനരെ അതിക്രമിക്കും എന്നുള്ള ശ്രുതി പര ന്നുപോയി. ഈ രണ്ടു ആപത്തു ഇപ്പോൾ നീങ്ങിപ്പോയെ ന്നു തോന്നുന്നു. രുസ്സ്യ ചക്രവൎത്തി ആ സേനാപതിയെ ഉടനേ മടക്കി വിളിപ്പിച്ചു ഗമ്പേത്ത പ്രാഞ്ചിക്കാ

രുടെ ഒന്നാം മന്ത്രിസ്ഥാനത്തെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ സംഗതിയും വന്നു. ഇതു ഹേതു വായിട്ടു ഗമ്മാനരെ പകെക്കുന്ന ആ കുലീ നനെ രുസ്സ്യരുടെ അരികേ അയക്കും എന്നുള്ള ഭയം നീങ്ങിപ്പോയി താനും. ഗമ്പെത്ത് എന്ന വാചാലനു ഇപ്പോൾ സ്വന്ത അനുഭവത്താൽ വല്ലതും ഗ്രഹിച്ചിരിക്കാം എന്നു ആശിക്കുന്നു. അതെന്തു എന്നു ചോദിച്ചാൽ സക്കാരോടു എതിൎക്കേണ്ടതിന്നു അല്പവിദ്യ മതി എന്നും ഒരു വലിയ രാജ്യത്തെ ശക്തിയോടും നീതിയോടും ഭരിക്കുന്നതു ബഹുപ്രയാസം എന്നും തന്നേ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഴ്ച പ്രജകൾ ഓരാഴ്ചവട്ടത്തോളം അനുഭവിച്ച ശേഷം ഇപ്പോൾ മതി എന്നു അവൎക്കു തോന്നി അവനെ വിട്ടയച്ചു. ഗമ്പെത്ത താൻ തന്നേ മൂച്ചയാക്കിയ കത്തികൊണ്ടു അവൻ വീണു എന്നല്ലേ.

3. രുസ്സ്യ രാജ്യത്തിൽനിന്നു ഞാൻ ഭയങ്കരമായ കഥയെ കേട്ടു—അവിടത്തെ ഒരു വലിയ പട്ടണത്തിൽ ഉള്ള സഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ തന്റെ ഒരു പ്രസംഗ ത്തിൽ സ്ഥിതിസമത്വക്കാരുടെ നേരേ ഖണ്ഡിതമായി സംസാരിച്ചതിനാൽ ആളു കൾ ഇവരുടെ നിമിത്തം ഏറ്റവും കോപിച്ചു എവിടേ എങ്കിലും ഒരു അന്യദേശ ക്കാരനെ കണ്ട ഉടനേ ഇവൻ ഒരു സ്ഥിതിസമത്വക്കാരനാകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു അടിച്ചു. ഇതു നിമിത്തം ആ പട്ടണത്തിലുള്ള സ്ഥിതിസമത്വക്കാർ ഗൂഢമായി ഒരു യോഗം കൂടി മേലദ്ധ്യക്ഷനെ കൊല്ലേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ആർ ഇതിനെ ചെ യ്യും എന്നറിയേണ്ടതിന്നു അവർ ചീട്ടിട്ടു 19 വയസ്സുള്ള ഒരു ബാല്യക്കാരത്തിയുടെ പേർ വരികയും ചെയ്തു. അവൾ ആദ്യം സ്തംഭിച്ചെങ്കിലും താൻ ഇതിനെ നിവൃത്തി ക്കും എന്നു പറഞ്ഞു പോൽ. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞ ശേഷം രാവിലേ മേലദ്ധ്യ ക്ഷൻ കിടക്കയിൽ കിടക്കുന്ന സമയത്തിൽ മകൾ ഉറങ്ങുന്ന അടുത്ത മുറിയിൽ നിന്നു വലിയ ശബ്ദം കേട്ടതിനാൽ അങ്ങോട്ടു ചെന്നു മകൾ നിലത്തു സ്വന്തരക്ത ത്തിൽ തന്നേ കിടക്കുന്നതിനെ കണ്ടു. ഇതെന്തു എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അയ്യോ പ്രിയ അഛ്ശ! ഞാനും സ്ഥിതി സമത്വക്കാരുടെ കൂട്ടത്തോടു ചേൎന്നു ചീട്ടു കൊ ണ്ടു നിങ്ങളെ കൊല്ലേണ്ടതിന്നു എനിക്കു കല്പന കിട്ടി എങ്കിലും അതു നിവൃത്തി പ്പാൻ പാടില്ലായ്കയാൽ ഞാൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു കുറ്റക്കാരുടെ പേർ പറയാതെ കഴിഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു.

4. ഗുർഫീല്ദ സായ്പിനെ കൊന്നു കളഞ്ഞ ആ കുലപാതകനു അവർ ഇപ്പോൾ മരണ ശിക്ഷ വിധിച്ചാൽ അതിന്നു നിവൃത്തി ഉണ്ടാകും വളരേ സംശയമാണ്.

5. ശാന്ത സമുദ്രത്തിലുള്ള ദ്വീപുകളിലും യേശു ജയിക്കുന്നുണ്ടു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ല ത്തിലേ സപ്തെമ്പർ മാസത്തിന്റെ വൎത്തമാനച്ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ തഹായിതാ എന്ന ദ്വീപിനെ കുറിച്ചു വിവരിച്ച കഥ ഓൎക്കുന്നില്ലേ. യാബു എന്നു പേരുള്ള ഒരു നാട്ടുപാതിരി സഭയിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞ ആളുകളിൽ ആയിരത്തിൽ ചി ല്വാനം പേരെ കൊല്ലിച്ചു എന്നു വൎത്തമാനക്കടലാസ്സുകളിൽ വായിപ്പാനുണ്ടായി.

ഇപ്പോഴോ അതു യേശുവിന്റെ നാമത്തിന്നു അപമാനവും ഇടച്ചയും വരുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച ആളുകൾ സങ്കല്പിച്ച കളവത്രേ എന്നു കേൾക്കുന്നു. അവിടെയുള്ള ദ്വീപുകൾ ക്രമേണ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ ആയ്തീരും എന്നു ഇപ്പോൾ കാണുന്നു. മലുവ എന്ന ചെറിയ ദ്വീപിൽ നാട്ടുപാതിരിമാരെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു വിദ്യാശാലയുണ്ടു. അതിൽ 88 ആളുകൾ തല്ക്കാലം തങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗത്തിന്നായി ഒരുങ്ങുന്നു. സോലൊമോൻ എന്ന പേർ ധരിക്കുന്ന ചില ദ്വീപുകൾ ഉണ്ടല്ലോ. ഒരു വഷം മുമ്പേ ഇവയിലേ നിവാസികൾ 5 ഇംഗ്ലിഷ് കപ്പല്ക്കാരെ കൊന്നു കളഞ്ഞിരുന്നു. പലപ്പോഴും സംഭവിച്ച പോലേ ഇംഗ്ലിഷ്ക്കാർ ഒരു യുദ്ധക്കപ്പലിനെ അങ്ങോട്ടയച്ചു ആ ദ്വീപിനെ പാഴാക്കി കുറ്റക്കാരെയും നിദ്ദോഷികളെ യും ഭേദം കൂടാതെ കൊല്ലിപ്പാൻ കല്പന കൊടുത്തു. സെല്വീൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ (Bishop Selwyn) അതു കേട്ടപ്പോൾ ഉടനേ ആ ദ്വീപിലിറങ്ങി നിവാസികളുടെ തലവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ആ കുലപാതകരെ ഇംഗ്ലിഷ്ക്കാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. ഈ അദ്ധ്യക്ഷൻ ആയുധങ്ങൾ എന്നിയേ ആ ദ്വീപിൽ ഇറങ്ങുന്നതു യുദ്ധക്കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ കണ്ടപ്പോൾ വളരേ ആശ്ചയ്യപ്പെട്ടു എങ്കിലും അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രയത്നം സാധിച്ചു എന്നും അവൻ എല്ലാ കുറ്റക്കാരെ കപ്പലിൽ എത്തിച്ചു എന്നും ഇവരിൽ ദ്വീപിലേ തലവന്റെ സ്വന്തമകൻ പോലും ഉണ്ടെന്നും കണ്ടപ്പോൾ അധികമായി അതിശയിച്ചു. അതു വളരേ രക്തം ഒഴുകിയതിനാൽ അത്ര നല്ലവണ്ണം സാധിപ്പിപ്പാൻ എനിക്കു കഴികയില്ലായിരുന്നു എന്നു കപ്പിത്താൻ പറകയും ചെയ്യു.

പ്രസാധകർ
താളിളക്കം